

Székely János

HIÁNYTALAN

Nekem nagyon hiányzanak majd a föld, a fák, a csillagok,
S hiányzik, hogy én nem hiányzom a világnak, ha meghalok.

Pedig eltűnik majd belőle a szem (s vele a látomás),
Amely olyannak látta egykor, amilyenek még senki más.

Új látomássá rendeződnek a föld, a fák, a csillagok.
Világ lesz még, de más világ lesz hiánytalan, ha meghalok.

(A költő hagyatékából. A vers Székely János kötetében nem jelent meg, tudomásunk szerint folyóiratban sem.)

Bertók László

MINT AZ EGET TARTJA A NAP

Tartani a semmit a nagy.
Nem enni, nem inni, nem ü.
Mint hiányzó szót a betű.
Mint az eget tartja a nap.

Tudni, hogy amit tartanak,
csak étel, ital meg ürü.
Ami magától, az a mű.
Ami miért nem, az a csak.

Mint a küszöbön a csomag.
Mint az ürüléken a fű.
Ha megérti behülyü.
Ha belenyugszik, úgy marad.

Nevetni, milyen ingatag.
Sírni, hogy milyen egyszerű.